

og saa fuldstændig er traadt tilbage fra det, som var Formaalet med Loven, saa maa jeg tillade mig at gøre nogle Bemærkninger til, hvad der i saa Henseende er udtalt i Folketingets Betænkning: — jeg har ikke haft Lejlighed til at se Forhandlingerne, jeg ved ikke, om de ere trykte. En Indvending, der er gjort gældende derne, er den, at Forslaget kan ikke betragtes som udtømmende, fordi der kræves mere end det, at et Selskab har Penge i Ryggen, for at det kan være et solidt Selskab, der kræves den saakaldte Aktuarindsigt, grundigt Kendskab til de Love, som ligge til Grund for al sund Forsikringsvirksomhed. Det er jo ganske vist, at det kræves der, og for at man skulde kunne føre en virkelig Kontrol med Selskabet, maatte man ogsaa undersøge Selskabets Evner i saa Henseende, men det har jo heller ikke været Meningen, at man med et Pennestrøg, om jeg saa maa sige, i et lille kort Lovforslag som dette, skulde kunne indføre en virkelig Kontrol med Selskaberne, det have vi i hvert Fald ganske afstaaet fra, vi vidste meget godt, at vi ikke kunde gøre dette ved et lille midlertidigt Forslag som dette, og vi have derfor kun søgt at skaffe Garanti paa en bestemt Maade, nemlig den finansielle, som var alt, hvad der kunde overkommes. Men fordi man nu ikke derved kan opnaa alt, forekommer det mig ikke, at man bør sige: Da det egentlig kunde være ønskeligt at skaffe endnu mere, nemlig Sikkerhed for, at der er Aktuarindsigt i Selskabet, ville vi slet ikke have noget. Det forekommer mig at være en uheldig Fremgangsmaade, noget, som gør, at vi overhovedet ikke komme et Skridt videre frem paa denne Vej for Øjeblikket.

Dernæst bemærkes det, at Fordringen om Indsendelse af Depositum kan blive for streng for adskillige ny begyndende eller allerede eksisterende Virksomheder af sund Natur. Det er meget muligt. Det er virkelig muligt, at der kan være et eller andet Selskab, som i og for sig er ganske forstandigt indrettet, styret af hæderlige Folk, men temmelig nyt, temmelig ungt og uden videre Kapital i Ryggen. Det er naturligvis muligt, og det kan være kedeligt nok for et saadant Selskab, at det, hvis det ikke har den fornødne Kredit til at skaffe det Depositum, der er Tale om, maa standse sin Virksomhed. Men Hovedtingen ved dette er dog den Betragtning, at hvis man forkaster den Ordning, Landstinget har foreslaaet, af denne Grund, vil det i Virkeligheden sige, at man ofrer de forsikredes

Interesser for nogle enkelte Forsikrings-selskabers Interesser. Det er egentlig det, Folketinget har gjort. Medens Landstinget har holdt paa at sørge for de forsikredes Tarv saa vidt muligt ved dette lille Lovforslag, har Folketinget sagt: Aa, ja, det kan nu være, hvad det være vil, men der er nogle Selskaber, som kunde blive bebyrdede ved denne Foranstaltning, og det er Synd for de stakkels Selskaber. Denne Betragtning finder jeg ganske urigtig. Jeg forstaaer slet ikke denne Betragtning, at man af den Grund skulde tage det ud af Forslaget, som det virkelig gælder om.

Dernæst er det bemærket i Betænkningen, at man ikke er kommen helt til Klarhed over Spørgsmaalet om, hvorledes dette Depositums retlige Stilling skal være. Det er, forekommer det mig, et Punkt, som er ganske ligegyldigt ved en Lov som denne, der kun er rent midlertidig, og som kun skulde være et Aar, for saa vidt vi inden den Tid faa en ny Livsforsikringslov, som ordner Forholdene i det hele. Thi det har slet ikke været Meningen med dette Forslag, at man antog, at der vilde blive Brug for dette Depositum. Meningen har kun været den, at man derigennem, ved at forlange Depositum stillet, vilde sikre sig, at ikke alle og enhver kunde gaa hen og lave et Selskab ufunderet i enhver Henseende. Det vilde man nødig have, og derfor havde man stillet Forslaget ind her, idet man antog, at det dog var en meget væsentlig Ting, at Folk skulde kunne disponere over et passende Beløb, men man har ikke bekymret sig meget om, hvad det skulde bruges til i paakommende Tilfælde, idet man dog, inden Lovforslaget forlod Landstinget, har taget Bestemmelser op i det, som i Virkeligheden løste de vigtigste af de Spørgsmaal, der var Tale om, nemlig Bestemmelsen om, at der ikke kan finde Retsforfølgning Sted af den enkelte lige over for dette Depositum, men at dette kan bruges til de forsikredes Tarv i alle paakommende Tilfælde.

Endelig har man i Folketinget gjort en fjerde Betragtning gældende, det var den, at det var blevet tvivlsomt, som Lovforslaget var, om Bestemmelsen deri gik ud paa, at den, der ikke kunde stille Depositum, overhovedet ikke maatte virke her i Landet — altsaa hverken afslutte ny Forsikringer eller fortsætte med de gamle — eller om Meningen kun var, at han ikke maatte tegne ny Forsikringer, men derimod havde Lov til at blive ved med de gamle, fortsætte med disse sidste. Man har der